

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 "
Negyed évre . . . . . 2 "

Felelős szerkesztő:

ifj. Imrik József.
Telefon-szám: 9.

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér soronként 40 fill.
Kéziratokat vissza nem adunk.

A közöny.

Irta: Szathmáry Béla.

Az emberi lelkületnek határozottan egyik legnemesebb képessége a lelkesedés. Ez valósítja meg a reformokat, ez a végrehajtó hatalom a romlásban és építésben, ez ama emelkedett hangulat, amely az ember lelkületében érdeklődést ébreszt minden iránt ami szép, ami jó, ami nemes, — ez az az isteni szikra, mely dul és alkot, épít és rombol, teremti és megsemmisít éppen úgy — mint maga az Isten.

Hogy ilyen a lelkesedés, sajnos, azt az ember csak a multból ismeri. Mert most, — most nincs semmi iránt lelkesedés. Ma a társadalom elfásult, elernyed, közömbös emberekből áll. Kereshetjük a lelkesedést az utcán, kereshetjük a szalonokban, nem találjuk. Az, amit találunk, nem lelkesedés, az csak egyszerű kíváncsiság, a pletykának az édesanyja. Ha a történelem nem példázna róla, ma talán nem is tudnók: mi a lelkesedés.

Hiszen manapság ott, a hol nagy-

fontoságu közügyekről, az egész összességnek érdekeiről van szó, ahol az összességnek mint egységes és oszthatatlan tömegnek, a tömegnek, mint egésznek, kellene fellépnie, — ott minden egyes ember csak szemléző akar maradni. Várja a többinek a cselekvését. Ő maga legfeljebb ha az eredményénél van jelen, mint *osztályos atyafi*. Nincsen az a zseniális gondolat, jőjjön az bárhonnán, ami lelkesedést ébresztene. Ideig-óráig ég ugyan egy kissé az érdeklődés fagygyuertyája, de lángba nem borít semmit. Sőt mihamarább kialszik: Mint ujdonság: egy ideig beszéd tárgya, de csakhamar unalmat kelt, elcséplődik s mint ilyen helyet ad a szürke, mindennapi közönynek, az ember lelke eme ködpáncéljának, mely a lelket minden jótól, széptől és nemes-től légmentesen elzárja.

Szóval az érdeklődés manapság megmarad a csendes szemlélődés szerepénél. Ő maga akcióba nem lép soha. Mi lehet ennek az oka? Mi lehet ennek a magyarázata?!

Sokan foglalkoztak már eme kérdéssel a hírlapokban is, azonban na-

gyobbára csak a beteg társadalom külső diagnózisát állapítottak meg, magát a betegség okát — köd fedi.

Próbáljuk meg, — nem a gyógyszer kitalálni, — hanem magának a betegségnek egyik okát kipuhatolni. Talán akkor találkozunk orvossággal is.

A lelkiismeretes orvos példáját kell követnünk. Vissza kell menni egészen az egészséges állapotig s ekkor széttekinteni. Mit veszünk észre?! Azt, hogy a lelkesedés korában hazánk egy tejjel mézzel bővelkedő Kánaán volt. Igaz ugyan, hogy akkor nem mindenki szerezhetett brüsszeli csipkét, sveici órát, amerikai biciklit meg szmirna szőnyeget, hanem ehelyett a kamra minden háznál tömve volt s a pincéből soha sem fogyott ki a bor. A kenyérből annyit adtak egy garasért, hogy akár egy hétig is elég lehetett volna s ha valakinek egy huszasa volt, abból vig napot teremthetett. . . .

Pedig, hogy most nem így van, annak nem a föld termőképessége vagy talán a nap érlelő melegének csökkenése az oka. A föld, a mi ősanyánk, éppen úgy eláraszt minket bőséggel.

T Á R C A.

Fráter Aranka.

Irta: Vértesy Gyula.

Egy ügyvéd barátomnál voltam látogatásban s javában beszélgettünk egy csomó diákkori élményről, meg jogászetünk vidám és szomorú kalandjairól, mikor az őrök bejött jelenteni, hogy Fráter Aranka megint itt van.

— Csak hadd legyen — mondta szinte hangosan az ügyvéd — kezd már boszantani ez a vén skatulya. Minduntalan a nyakamra jár!

— Miféle Fráter Aranka? — Kérdeztem tőle. — Csak nem az a híres, szép Fráter Aranka? Akivel együtt báloztunk, a bájos, gazdag Fráter Aranka.

— De éppen hogy az. A bájos, gazdag Fráter Aranka. Azaz, hogy csak volt bájos is, meg szép is.

— A híres Fráter Aranka?

— Az az. Ippi, érkeserű Fráter Aranka. A Fráter Lénárt leánya. Aki után te is bomlottál, meg én is. Érdekes történet ez. El is

mondok neked róla mindent. Megirhatod. Azt tudod, hogy a büszke szépség, aki minket is meg másokat is keveselt, megszökött valami cseh tisztcskével.

— Nem tudom én.

— Nos hát akkor hallgasd meg. Mondom, hogy megszökött. Valami rongyos koldus legénynyel. Képzelted Lénárt bátyánk dühét. Kitagadta a leányát és egy garast sem adott neki. A szegény nagyon csehül járt. Bekellett állania valami őröknek, vagy mit tudom én, miféle kis hivatalnoknak. Hanem hamar ráunt a nyomorgásra és főbe puffantotta magát. Lénárt ur, aki ezalatt különben teljesen elverte mindenét, hallani sem akart a lányáról. Azóta itt él Pesten a szerencsétlen asszony. Volt ez már minden a világon. Nevelőnő, gazdasszony, felolvasónő, benne, házvezetőnő, kaszírő, boltikisasszony, társalkodónő, pénztárnoknő, de sehol nem tudott megmaradni. Tudod, a Fráter-vér! A büszke, lusta Fráter-vér! Azt akarta volna, hogy ahová ő ment el szolgálni, ott őt szolgálják ki.

Mig fiatalabb volt, nőtlen öreg uraknál csak el volt egy darabig abban a reményben, hogy valamelyik majd csak elveszi; de amikor egyik sem akarta elvenni, hát szépen odébb állt mindenünnen.

Igy aztán szépen lassan kikopott minden helyről. Mikor hozzám először beállított, hat fillér volt a zsebében. Pedig hozzám már igazán a végszükség kergette. Mert bizonyára csak akkor jött, amikor már sehol sem kapott semmit.

Képzelted milyen nagyot néztem, mikor koldulni jött hozzám Fráter Aranka. Az a Fráter Aranka, akit — hiszen emlékezhetsz rá, hogy körülrajongtunk! Az a Fráter Aranka, aki egyszer nekem ígért egy szuppcsárdást s azután a vacsoránál azt kérdezte tőlem, hogy igaz-e, hogy az apám szücsmester, mert akkor nem táncol velem.

Az ügyvéd arca még most is fellángolt erre a megszégyenítésre, annyi, annyi év után.

— Azt kérdezte. Persze, hogy azt mondtam neki, hogy az apám az és hogy nem szégyenlem, hogy az. Azzal ott hagytam.

Kacagva felelte, hogy csak ezt akarta, mert jobb szereti Bay Ábrissal táncolni a csárdást.

Bay Ábris! Az is híres legény volt. Emlekszel rá? Azóta ez is járt nálam. De erről később.

Aranka azon a bálon csakugyan Bay Ábrissal táncolta a csárdást, én pedig senki-vel sem táncoltam, úgy fájt annak a lelketlen leánynak megszégyenítése.

Sirolin

Emeli az étvágyt és a testsiyét, megszűnteti a köhögést, vándorokot, éjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan lanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utáztatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvos rendelésre a gyógyszerárakban — Ára 1/2 pengő 4. — koron.

mint azokat elárasztotta, kik már visszatértek beléje; a nap kihülésében pedig nem egypár évtized, hanem egypár század is oly csekély különbséget tesz, mint az ember fejlődésében egy pillanat, vagy még annyit sem.

S milyen mégis a jelenlegi gazdasági állapot?! A jelenlegi gazdasági helyzet oly annyira sulyos, annyira nehéz a legtöbbször, a nagy tömegnél, hogy a mindennapi élet követelményeinek előteremtése minden időnként igénybe veszi. A általános érdekekre, a közt érdeklő és érintő dolgok végzésére sem időnk, sem anyagi eszközeink, de kedvünk sincsen.

Mert mi a közöny?! Semmi más, mint az érdeklődés teljes hiánya minden iránt, mi az egyesnek speciális érdekein kívül az egyest, csak mint a többségnek egy atomját érinti; — részvétlenség, nembánomság s végül félnék óvakodás és tartózkodás mindentől, ami a meglevőt a legtávolabbról is veszélyeztetné. Ez az oka annak, hogy a szocializmus, mely nem más, mint *gyomor-kérdés*, — mindig nagyobb és nagyobb tért hódít.

Próbált volna valaki azelőtt nálunk nemzetköziséget, kommunizmust, anarkiát emlegetni, maga a nép szedte volna szét.

Nem szabad tehát a föld adományait elkótya-vetelni. Nem szabad pazarolni, hanem szerényen meghuzódva és okosan, számítással élni. Nem kell egy métermázsza buzát adni egy rőf brüsszeli csipkéért, tíz-tizenkét akó bort adni egy amerikai bicikliért, mert körülbelül ennyinek teleg éllelmicikre felváltva eme külföldi cikkek ára, — hanem pártolni kell a hazai ipart

mindig s mindenütt a magunkét. A felesleget pedig saját honfitársaink között kell értékesíteni s ha élet-erőnkkel nem az idegeneket, — kik ellenségeink — hanem saját fiainkat tápláljuk, az egész nemzet életre kap, csakhamar akcióképes lesz s akkor nemsokára gondolatvilágunk, kedvünk, lelkiületünk is megváltozik s önmagától megtörik a — közöny.

Dumas fils mondá egy alkalommal, hogy az emberben a költői hangulat es a zenei képesség — rendszerint a *felete kívénál ébred fel*.

H I R E K.

A király születésnapja. Járásunk minden községében a szokásos fénytel és ünnepségekkel ülték meg az idén is augusztus 18-át, dicsőségesen uralkodó királyunk 78-ik születésnapját. A középületeken és sok magánházon is lobogó lengett, a templomokban ünnepélyes istentisztelet volt, melyen az előjáróságok, — Jászapáti, a járás székhelyén pedig a kir. járásbíró, a főszolgabíró, a tantestület s a m. kir. csendőrség is megjelentek.

Szent István napját, államalkotó nagy királyunk szép ünnepét ez évben is megünnepelte községünk közönsége. Dél előtt 10 órakor fényes istentisztelet volt a nagytemplomban, melyen valamennyi hatóság és hivatal, ugyszint az előjáróság és képviselőtestület teljes számmal megjelent. Az ünnepélyes szentmise előtt *Károly József* rk. segédlelkész költői szépségekben bővelkedő s igen tartalmas szentbeszédben világította meg az ünnep jelentőségét. Délután általános munkaszünet volt. — A középületekre és sok magánháza kitérték a háromszínű lobogót.

Személyi hír. *Pelhes Miklós*, *Pethes Antal* helybeli földbirtokos fia szép sikerrel elvé-

gezte a Ludovika Akadémia tisztképző tanfolyamát is így a király f. hó 18-án a szabadtéri m. kir. honvédszázredhez *hadnagygyá* kinevezte. Gratulálunk!

Eljegyzés. *Gróf Zsigmond* fegyverneki kereskedő eljegyezte *Weisz Jankát* Nagykőrösről.

Hivatalfőnökök szabadsága. *Cseh József* dr. járási főszolgabíró f. hó 21-én megkezdte hat hétre terjedő szabadságát. Helyettese ezen idő alatt *Horváth József* dr. szolgabíró lesz. — *Bódogh Zsigmond* kir. járásbíró f. évi augusztus 16-án hat hétig tartó szabadságáról visszaérkezett s ismét átvette a kir. járásbírói vezetését.

Nagykátán honvédszobor készül. Lelkes hangu felhívást bocsátott ki a napokban a nagykátai járás közönségének megbízásából *Dezscöffy Emil* nagykátai főszolgabíró. A felhívásnak az a célja, hogy adakozásra szólítsa az ország hazafias lakosságát egy Nagykátán létesítendő honvédemlék javára.

A kátai honvédemlék felállítására iránt indított mozgalom már nem új keletű. Évekkel ezelőtt megindult az, amikor is a nagykátai járás közönsége több ezer koronát össze is adott erre a nemes és hazafias célra. Ez az összeg azonban aránylag igen csekély s így most, hogy az emlékmű mielőbb elkészíthető legyen, újabb mozgalom indult meg a gyűjtés országossá tétele iránt. Bizottság alakult a járás előkelőségeiből; a bizottság elnöke a kátai főszolgabíró lett.

Az emlékmű a tápióbicskei csatában elesett dicső 48-as honvédek emlékét örökítené meg. Miután köztudomású, hogy e csatában a Jászság fiai közül is igen sokan harcoltak s — fájdalom — sokan dicső halált is haltak, — a szoborbizottság elnöke első sorban vármegyénkhez s különösen annak járás és kun községeihez fordult a hazafias célra szükséges adományokért. — Az alispáni hivatal a lelkes hangu felhívást a napokban elküldte járásunk főszolgabírójához, *Cseh József* dr.-hoz, aki hazafias hangu utasítással nyomban kiadta azt a járás valamennyi előjáróságnak, felszólítva őket a nemes cél buzgó támogatására. — Hisszük, hogy főszolgabíránk lelkes felszólításának meglesz az óhajtott eredménye s hogy járásunk kö-

Hanem másrészt talán ennek köszönhetem azt, amit elértem. Mert csak ettől az időtől kezdve feküdtem komolyan neki a tanulásnak, a munkának. Ez a sértés ébresztette fel az önérzetemet, az ambícióm. Megakartam mutatni, hogy a szegény szűcs fiából küllomb ember lesz mint a Bay ur Ábrissából. Valamivé akartam lenni, hogy valamikor én szegényithessem meg ezt a hencegő szépséget, hogy valamikor éreztethessem vele, hogy kár volt engem félre lökni az utjából.

Oh, hogy gyűlöltem akkor is, még azután is sokáig mind a kettőt!

És a sors csodalátosképen elégtételt szolgáltatott. Akkor a mikor már eszemben sem volt a boszu. Mind a kettőt kezembe szolgáltatta.

Bay Ábris még a mult télen járt nálam. Az egykori hies gavallér rongyos és piszkos volt; éhezett, fázott, szinte térden állva kért, hogy tegyem be akárhová, akárminek. Felöltöttem, jól tartottam, el nem eresztettem addig, míg a városhoz be nem tettem díj noknak.

Persze, hogy nem becsülte meg magát! Néhány hét mulva csak beállított s újra elpanaszolta, hogy kicsapták a díjnokságból.

— Miért?

— Eh, olyan komisz parasztnépség között nem élhet meg az ur. Komiszkodtak, én meg nem türtem a komiszkodásukat.

Adtam neki egy pár forintot s elküldtem, mikor pedig megint eljött, be sem eresztettem. Azóta nem tudom mi történt vele.

Ez volt az egyik. A másik, Fráter

Aranka nem sokkal ezután jött hozzám. Olyan volt mint valami koldusasszony.

Dehogy is gondoltam a boszura. Igazi fájdalom, és mély részvét fogott el. Arra kért, hogy szerezzek neki bármilyen állást. Eddig nem becsülte meg magát, de ezentul, megfogja.

Napokig jártam a dologban, fütől-fához, de végre is csak annyit értem el, hogy betettem egy dobozkészítő gyárba fedélkészítő munkásnőnek.

Eleintén szorgalmasan dolgozott. A tulajdonos még dicsérte is. De nem sokáig tartott a szorgalom. Hamarosan beleunt. Már a második héten kezdett későn bejárni a gyárba s mikor megintették, dühösen odavágta, hogy ő nem paraszt, aki fel tudjon hajnalba kelni.

Már akkor kidobták volna a gyárból, csak rám való tekintetből túrték. De mindig baja volt, s ilyenkor mindig a nyakamra jött. Bizonyosan megint kifelé áll a rudja, most is azért jött.

Kértem a barátomat, hogy hivassa be.

— Vagy idegen előtt resteli magát?

— Oh azon már túl van.

Magas, sovány, fekete ruhás nő lépett be. Fekete kendője a sok használatból zöldre vált már. Korán megöregedett, fakó arca, tele volt ráncsal. Csak két nagy fekete szemé őrizte meg régi fényét.

Valaha három vármegye fiatalsága versengett ennek a szemnek egy meleg tekintetért!

— Nos, mi jót hozott? kérdezte az ügyvéd.

— Jót én sohse hozok. Bocsásson meg,

hogy megint alkalmatlankodom. Nincs egy fillérem se! Tegnap óta egy falat sem volt a számban.

— Hiszen tegnap kapta ki a fizetését?

— Igen, de még tegnap el is költöttem.

— Sajnálom.

— Én nem sajnálom, hogy elköltöttem.

Hallgassa meg ügyvéd ur, hogy történt a doig. Vendéglőben, már t. i. olyanban, minőre nekem telnek, nem tudom megenni az edelt. A gyárba szoktam magammal vinni mindig valami enivalót és egy kis kávéházban, a gyár mellett, szoktam megenni. Tegnap is ott voltam. Egyik asztalnál egy ember ült, aki a pincért tegezte, uri módon parancsolgatott és hordatta a konyakot. A ruhája nagyon nyüttes volt, a pincér gyanakodott és a sok parancsolgatás után szeretne volna már látni a pénzét is.

Éppen mikor befejeztem az ebédemet, akkor állt elő a kávé, hogy fizessen.

— Mi az ördögből fizessek? — kiáltotta a részeg ember rekedtes nevető hangján. A kávé rendőrt hívatott s beakarta kísértetni.

A részeg ember még részegségében is méltósággal állt föl s valami írásfelét dobott oda a rendőrnök:

— Én Bay Ábris vagyok. Az apám Bay Péter volt, az alispán! Nemes embert nem szabad elfogni.

Csakugyan ő volt. A hies Bay Ábris, aki valaha halálíg szerelmes volt belém. Kikosaraztam, mert örült voltam. Talán én vagyok az oka, hogy tönkre ment. Talán az

zönsége bőkezű adományokkal siet leróni a hála, az elismerés és a hazafias kegyelet adóját a bicskei csata örökdicőségű hőseinek emléke iránt.

Esküdtek. A folyó évi szeptember 7-én kezdődő esküdszéki tárgyalásokra *esküdtek* gyanánt járásunkból a következők sorsoltak ki: Balogh István gőzmalomtulajdonos Jászkisérrel, Breuer Ignác földbirtokos Tiszasülyről, Balajthi Kálmán földműves Jászapátiról, Donkó J. Kálmán földbirtokos Jászládánról, Lovász Mátyás földbirtokos Kótelekről és Korda Illés gazdatiszt Bessenyszöggről.

A szentandrási bíró gyilkosait, akiket a szolnoki kir. törvényszék vádtanácsa a múlt hetekben szabadlábra helyezett, a kir. ügyész felebbezése folytán a kir. ítélő tábla büntető tanácsa — tekintettel az elkövetett büntény nagyságára s a várható büntetés súlyosságára — *újbol letartóztatni és fogva tartani rendelte.* E határozat folytán az embertelen gyilkosok: Bordás Bálint, Kaszab Ignác és Kovács P. János ismét börtönbe kerülnek.

A szolnoki agár-verseny f. évi október hó 13-án tartatik meg. Bővebb felvilágosítással *Gaylhofer* István gazdasági egyleti titkár szolgál Szolnokon.

Gyujtogató. Még a f. hó 10-én történt, hogy *Füredi* János helybeli kisgazda udvarán ismeretlen okból kigyuladt egy boglya búkköny. Azonnal eloltották s így alig is jutott a tűz köztudomásra. — Csendőreink előtt gyanus volt a tüzeset, miért is alapos nyomozást indítottak meg. Ki is derite ék, hogy a tüzet gyujtogatás okozta. A tettest *Nagy P. Bertalan* helybeli lakos személyében már el is fogták s átadták a kir. járásbírósnak — A nyomozás sikere *Tarcsi Gyula* és *Nagy Mihály* csendőrök érdeme.

Tolvaj fürdőszolgák. A napokban érzékenyen megkárosították *Végess Sándornét*, a Kolop-fürdő tulajdonosnőjét és nála időző testvérhugát. Egy reggelre kelve öltöző szo-

egész étellel tartozom neki, hát csak kifizethetem érte ezt a kis kontót.

— Kifizette a kontóját? Odaadta az egész heti keresményét?

— Oda hát.

— S Bay Ábris ur mit szolt hozzá?

— Semmit. Nem is tudta meg. Azt mondták neki, hogy csak menjen haza, minden rendben van.

— S ha én most nem adnék magának semmit? Éhezne tovább s nyugodt lenne, hogy a pénzt odadobta egy lumpnak a pálinkázása fejében?

— Éhezném tovább! Csak nem engedhetem, hogy egy Bayt becsukjanak! Mindnyájunk szégyene lett volna!

A megtört fényű szemekbe mintha egy percre visszazállt volna a régi fény, a régi büszkeség lángja s megroskadt termete is egy pillanatra mintha kiegyenesedett volna, míg ismételte:

— Mindnyájunk szégyene lett volna, mindnyájunké, akik nemesek vagyunk...

Tekintete egy pillanatra mintha ott kalandozott volna a múltban s mintha ott látta volna maga körül repdesni a Fráter-cimer aranyos darvát, meg a Bayék ezüstös szánu sasmadarát — és azután büszkén nézett az ügyvédre, mintha csak azt akarta volna neki mondani:

— Érted is te ezt! A te apád szücs mester volt!

Hanem hamarosan kialudt ez a büszke tekintet. Es a rimánkodó, szegény, levert teremtés lett újra, aki alázattal kérte az ügyvéd urat, hogy „kölsönözzön” neki néhány koronát...

bájukból két aranyórát, két arany nyakláncot és egy arany nyakkendőjét ismeretlen tettesek ellopták. A lopott ékszer értéke körülbelül 600 korona. A csendőrség megindította a nyomozást s csakhamar kiderült, hogy a tolvajok *Kovács István* és *Szabó Vilmos* fürdőszolgák voltak, akiket a szolnoki kir. ügyészhez azonnal feljelentettek. — Az ékszert a tolvajoknál nem találták meg.

Mozgófénykép. *Szikszay* és *Lessek* mozgófénykép-színháza naponta élvezetes műsorral kedveskedik látogatóinak. A hét végén új attrakció is érkezett: gyönyörű új, még eddig sehol nem látott felvételekben *Jézus élete, szenvedése és halálának története.* A pompás képsorozat, amely a híres oberammergaui passiójáték hű és tökéletes fényképmásolata, ajánljuk a közönség figyelmébe.

Nyári mulatság. A helybeli iparos ifjuság f. évi szeptember 8-án, Kisasszony-napján este 8 órakor az iparoskör helyiségeiben táncmulatságot rendez. A szünóra alatt szavalatok, ének- és zeneelőadások lesznek. Belépődíj személyenként 1 korona.

A „Budapesti Cabaret Bonbonnière,” (Teréz-körút 28 sz. a.) mely eddig is a főváros első és legjobb kabaréja volt, augusztus végén teljesen újjáalakítva újra megnyílik. A vállalat élén *László Rózsi*, a népszerű kabaré-primadonna és *Dr. Szalay József*, az „*Üstökös*” szerkesztője állnak. Utóbbi mint conferencier fog működni és az ő ismeret nagy humora teljes garancia arra, hogy ezt a tisztét fénvesen, az eddigiektől teljesen eltérő irányban fogja betölteni. *Karmester Heidelberg Albert* lesz, a népszerű *Heidi*, szerzője annyi bájos és pikáns népszerű melódiának. *Nyáray, Rátkay, Csiszér, Nagy Mariska* stb. stb. egytől-egyik erős oszlopai a kabarénak. A földszinten lévő ülőhelyeket az igazgatóság megritkította, úgy, hogy a közönségnek a hely szűk volta miatt nem lesz oka panaszra.

4190. szám.

tk. 1908.

Arverési hirdetményi kivonat.

A jászapáti kir. járásbírósnak, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kereskedelmi bank és takarékpénztár részvénytársaság szolnoki cég végrehajtónak *Kerepesi János* jászkiséri lakos végrehajtást szenvedő elleni 1200 K. kötelezettség és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szolnoki kir. törvényszék (a jászapáti kir. járásbírósnak) területén lévő Jászkisér község területén lévő, a jászkiséri 4376 sz. tjkvben A + 3669 hrsz. alatt felvett ingatlanra 752 korona kiküldési árban, — a jászkiséri 4376 sz. tjkvben A + 3668 hrsz. a. felvett ingatlan és rajta épült házra 838 koronában ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1908. évi szeptember hó 10. napján délelőtt 9 órakor** Jászkiséren megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 75 korona 20 fillért és 83 korona 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX.

t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a jászapáti bírósnak mint tkvi hatóságnál 1908. június hó 30-án.

A jászapáti kir. bírósnak mint telekkönyvi hatóság.

2329

908.

Hirdetmény.

Jászapáti község piaci (hetivásári) helypénzszedési joga az 1909. évi január 1-től 1911. évi december 31-ik napjáig terjedő időre, nyilvános árverés útján bérletbe kiadatik és az árverés 1908. évi szeptember 15-ik napján délelőtt 10 órakor a község ház tanácstermében tartatik meg, a mikorra a bérelni szándékozők meghívotnak.

A kiküldési ár évi 600 kor. a melynek 10 százaléka bánatpénzül az árverést vezető kezéhez előre lefizetendő.

A bérleti feltételek a jegyzői irodában, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Jászapáti, 1908. aug. 15.

Berente Miklós
főbíró.

Khindl Gyula
főjegyző.

2871

908

Pályázati hirdetmény.

Jászládány községben lemondás folytán üresedésbe jutott:

1. Az adóügyi jegyző melletti nyilvántartó (segédjegyzői) állás, mely évi 800 korona fizetéssel és a netán kieszközlendő államsegélylyel;

2. A közigazgatási jegyzői irodában rendszeresített irnoki állás, mely évi 600 koronával van javadalmazva.

Felhívom az állást elnyerni kívánókat, hogy elméleti és gyakorlati ismereteiket tanúsító okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényüket hivatalomhoz folyó évi szeptember hó 10-ig adják be.

Megjegyzem, hogy az 1. pont alatt említett nyilvántartói állásra a jegyzői vizsgát tett folyamodók elsőbbséggel bírnak.

Jászapáti, 1908. augusztus 14.

Cseh József
főszolgabíró.

Egy jóházból való fiú, kinek két közép-iskolai vizsgája van, lapunk nyomdájában **tanulónak** azonnal felvételik.

Mindenféle könyvnyomdai munkákat jutányos árért készít e lap nyomdája.

IRDETESEKET jutányosan felvesz a kiadóhivatal

Kovald Péter és fia

cs. és kir. szab. kelme-, fonál- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosó gyár

(Fennakadás nélkül!)

Knöpfler Géza

divatáruházában Jászapáti (Groszmann Farkas házában.)

fiók-vegytisztító és müfestő intézetet nyit, ahol ezentul bármikor mindennemű **vegytisztítás, müfestés** a legjutányosabb árak mellett, portómentesen s kifogástalanul eszközöltetik.

Ugy a festésért, mint a tisztításért a cég szavatol.

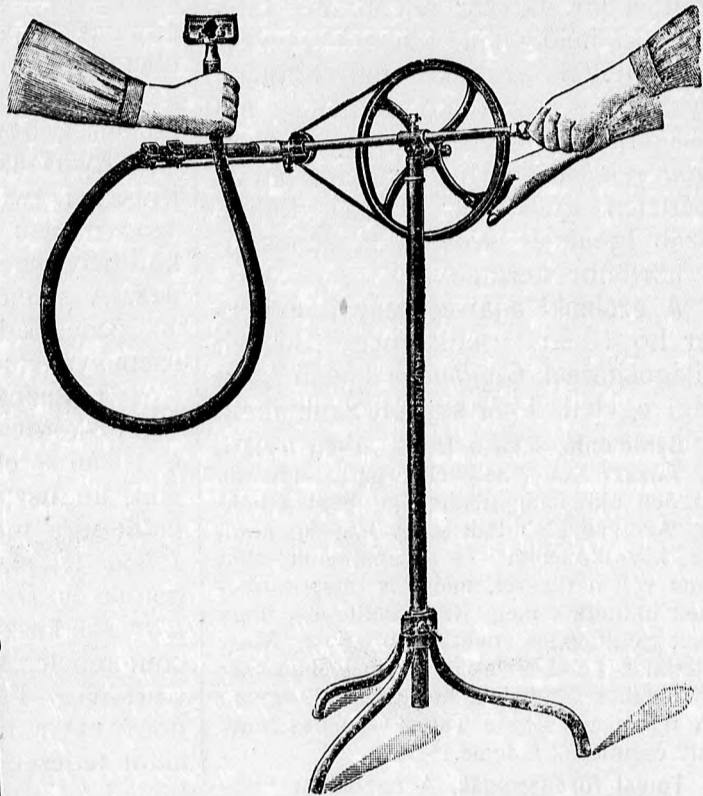
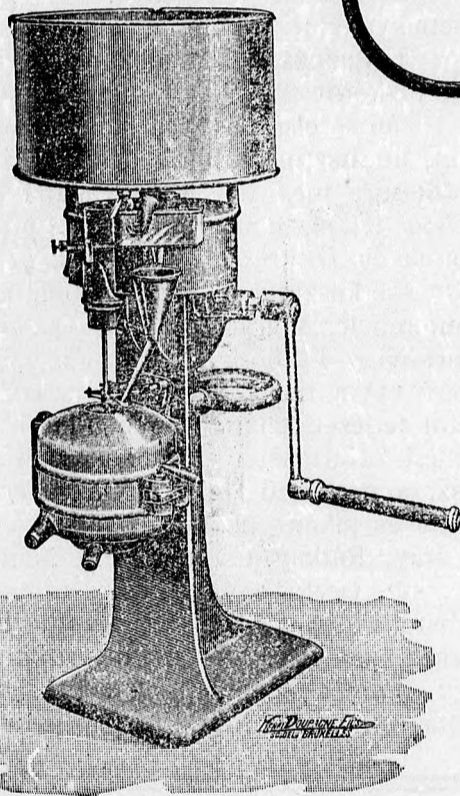
Bővebb felvilágosítással és árjegyzékkel szolgál

Knöpfler Géza
divatáruháza
Jászapáti.

40

Lónyirógépek, Hauptner-féle

állatorvosi műszerek, állattenyésztési cikkek és eszközök, valamint

eredeti **Mélotte-tejfölözőgépek**, tejjgazdasági felszerelések, teljes tejfeldolgozó gépek:

Geittner és Rauschnál

Budapest, VI. Andrassy-ut 8/A

Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

BOHN M. és TÁRSAI

NAGYKIKINDA és ZSOMBOLYA.

Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep e szakmában Auszria-Magyarországon a

BOHN-féle TÉGLAGYÁRAK

NAGYKIKINDÁN és ZSOMBOLYÁN.

Alapított 1864.

Legelőkelőbb referenciák.

Alapított 1864.

50 millió évi gyártás

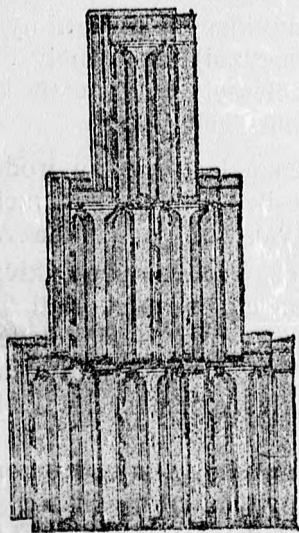
a cs. és kir. szab. Bohn-féle biztonsági átfedő cserepekből

VASOXYD természetes vörös színben vagy kátrányozva.

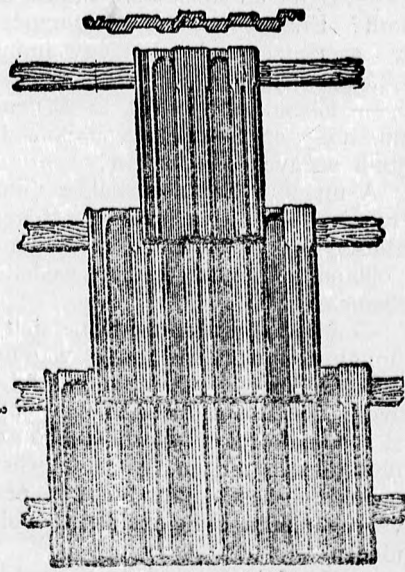
GYÁRTMÁNYOK: Bohn-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserepek.

Legolcsóbb, legszebb tetőzet.

Képvisező: **GROSZMANN FARKAS** Jászapáti.

Nagykikindai gyártmány.
Bohn-féle szab. biztonsági átfedő-cserép 272 szám.

Zsombolyai gyártmány.

Szab. bizt. préselt átfedőcserep 253. sz.